

**Gerilir zorlu bir yay
Oku fırlatmaq için.
Gece gökte doğar ay
Yüksəlip batmaq için.**

İki il sonra bayrağa çatan mayor

fərqlənmə diplomu ilə bitirib.

Hər şeydən əvvəl diqqətimi 16 yaşlı yeniyetmənin hərbi təhsil almaq üçün Türkiyəyə getməsi çəkdi. Soruşanda öyrəndim ki, hər şey Fərid hələ 12 yaşında olarkən – Xocalı qatliamının yaşandığı vaxt başlayıb. Uşaqlığın ən çilgün illərində Fərid Xocalıda yaşanları eşitdikdən, gördükdən sonra əsgər olmaq istəmişdir. Valideynlərinin müqavimətinə rast gəlsə də, sonra istəyinə çatan Fərid Ələkbərovun həyatında hərbi forma ilə yatıb-qalxacağı, elə həbi forma ilə də şahadəte qovuşacağı yeni bir dövr başlayıb.

Dağlarda, çöllərdə, meşələrdə – ən çətin şəraitlərdə hərbi təhsilini alan Fəridin hər dəfə səmaya baxdığı zaman nələr düşündüyünü, qəlbindən nələrin keçdiyini təxmin etmək çətin deyil. Qəribəsi budur ki, yaşadığı çətinliklərdən, 24 illik xidmətində iştirak etdiyi hərbi əməliyyatlar barədə heç vaxt danışmayan Fəridi tarix özü qəhrəmana çevirib. Qardaşı deyir ki, Fərid çətinliklə başa gəlsə də istəyinə nail olurdu.

Dağda niçin bağlıdır? Feleğe çatmaq için...

Vətən müharibəsinin səssiz qəhrəmanlarından olan Fərid Ələkbərov sentyabrın 27-də anasına Gəncəyə – təlimə getdiyini deyərək, ön cəbhəyə yola düşüb. O, ilk olaraq, Murov dağının yüksəkliklərinin işğaldan azad edilməsi əməliyyatında iştirak edib. Oradan əvvəlcə Cəbrayıl, sonra Füzuliyə qədər çətin döyüş yolu keçib. Noyabrın 6-da isə qələbəmizin rəmzinə çevrilən Şuşa şəhərinin işğaldan azad edilməsi üçün canını ortaya qoymuş, 9 noyabrda Xankəndi istiqamətində gedən döyüşlərdə 17 nəfərlik şəxsi heyəti düşmən mühasirəsindən xilas etmək üçün özünü açıq hədəfə çevirmiş və qəhrəmancasına şəhid olmuşdur.

Döyüş yoldaşları deyir ki, o, ayağından qəlpə yarası almasına, qan itirməsinə baxmayaraq, yaralı ayağını rezinlə sıxaraq, döyüşə davam etdirirdi. Dostları ona “arxa cəbhəyə

gedib müalicə almalısan”, deyəndə, hirsələnib onların bu təklifinə sərt reaksiya göstərmişdi. Fərid Ələkbərov Şuşanın işğaldan azad edilməsindən bir gün sonra rəhbərlik etdiyi əsgərlərlə birlikdə mühasirəyə düşəndə çıxış yolunu özünü 17 cana, əslində isə Vətənə qurban verməkdə görüb. Ağılımıza başqa nüans gəlir: Uzun illər müxtəlif xüsusi təlimləri peşəkarlıqla tamamlayan, çətin şəraitlərdə sağ qalmaq üçün öyrənən, meşələri, dağları öz evi bilən Fərid istəsə oradan qaça, qurtara bilirdi. Ancaq o, qaçıb aradan çıxmağı qəbul etmirdi. Qardaşı Rüfət Ələkbərov deyir ki, o elə uşaqlıqdan hər zaman zəiflərin, köməyə ehtiyac duyanların yanında olar, zəif, çəlimsiz yoldaşları üçün özünü davaya atırdı.

Fərid Ələkbərov müharibədən on il əvvəl – 2010-cu ildə Qusursuz xidmətə görə 3-cü dərəcəsinə, 2015-ci ildə 2-ci dərəcəsinə, 2020-ci ildə isə 1-ci dərəcəsinə almışdır. O, həmçinin Silahlı Qüvvələrin 90, 95 və 100 illiyi yubiley medalları ilə təltif edilmişdir. Fərid Ələkbərov 2020-ci ildə Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyev tərəfindən “Vətən uğrunda”, “İgidliyə görə”, “Şuşanın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif olunmuşdur. Vətən müharibəsindən 2 il sonra – 2022-ci ildə aparılan tədqiqatlar nəticəsində, döyüş yoldaşlarının danışdığı real hadisələr və həqiqi faktlar təstiqini tapdıqdan sonra Fərid Ələkbərov Bayraq Ordeni ilə təltif olunmuşdur. Bayraq Ordeni 2 il sonra təkə Fərid Ələkbərova verilmişdir.

Uşaqlığı qayğısız, problemsiz keçməsinə baxmayaraq, gözünün Vətən sevdası bürüyən Fəridin keçdiyi – daha dəqiq desək, seçdiyi həyat yolu, elə anasının da dediyi kimi, onu əbədi səadətə, arzularına qovuşdurdu. Ailəsi

düşünür ki, əgər Fərid özü heç vaxt getdiyi əməliyyatlardan, göstərdiyi şücaətlərdən danışmırdısa, onda biz də onun həmin düşüncəsinə hörmət etməliyik. Əvvəldə qeyd etdiyimiz kimi, tarix özü onu qəhrəman olaraq seçib. Özü danışmasa da, döyüş yoldaşları, əsgərləri Fərid Ələkbərovun bir zabıt kimi Vətəninə necə ləyaqətlə xidmət etdiyindən bəhs edir, onun adını hər zaman uca tuturlar. Elə müharibədən əvvəl də, əsgərlərinə valideyn diqqəti göstərən Fərid deyirmiş ki, bir zabıt ki, tabeliyində olan əsgərlərdən kömək qarşılığında nəse umsun, onların gözlərinin içinə necə baxar? Ona necə əmr verər?

Şükufə ana söhbət boyu bəzən qəhərlənsə də, aqlamamağa, başını dik tutmağa çalışdı. Deyir, “Vətən sağ olsun”. Vətən sağdır! Və bu Vətən sağ olduqca Fərid kimi qəhrəmanlar da əbədi sağ qalacaqlar.

Atsızın “Qəhrəmanların ölümü” adlı şeiri isə belə bitir:

**İnsan bütür beşikdə
Mezarda yatmaq için.**

Ve...

**Kahramanlar can verir
Yurdu yaşatmaq için...**

İmran ƏLİYEV, “Xalq qəzeti”